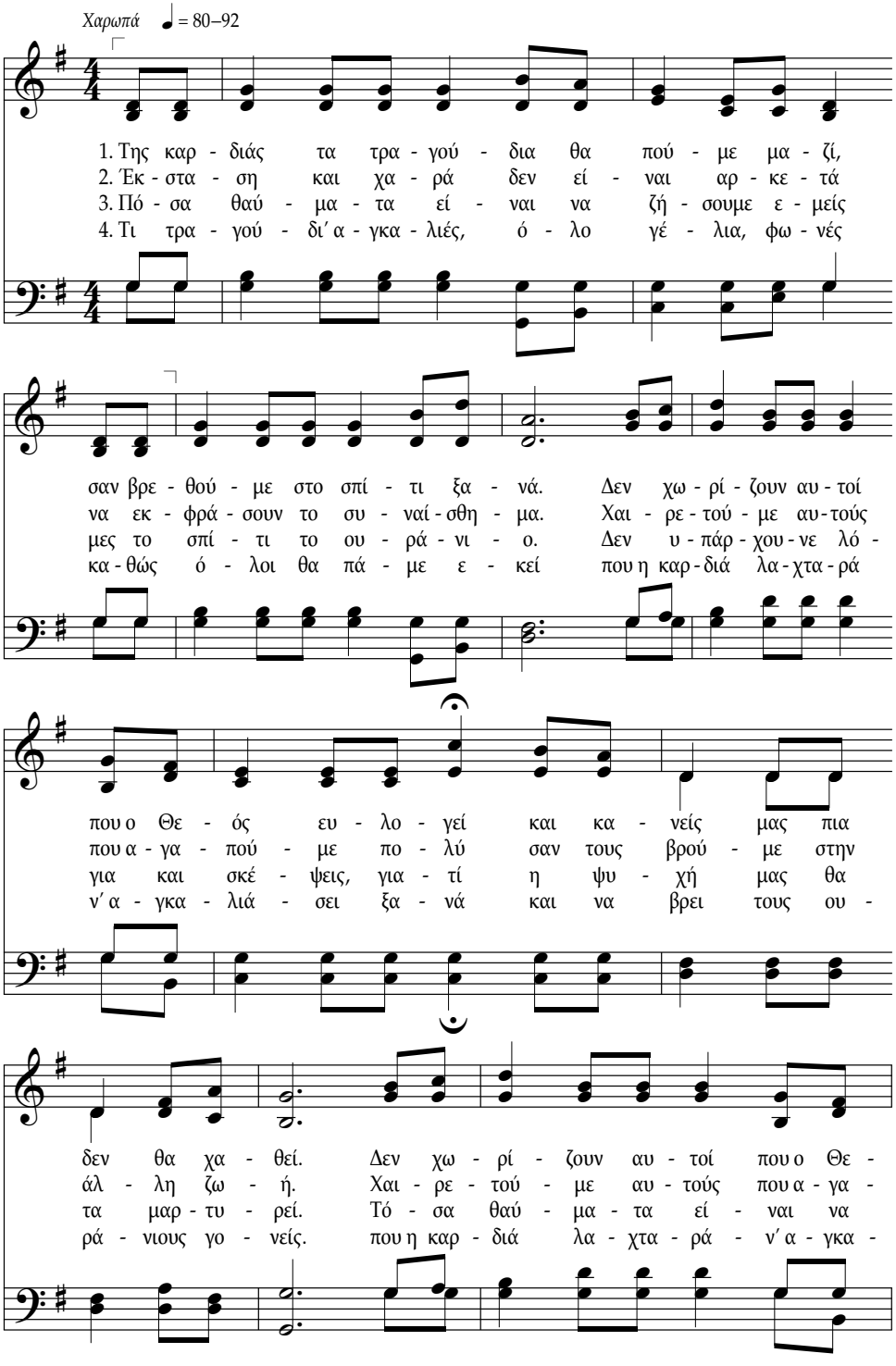
Χαρωπά ♩ = 80–92
1. Της καρ - διάς τα τρα - γού - δια θα πού - με μα - ζί,
2. Έκ - στα - ση και χα - ρά δεν εί - ναι αρ - κε - τά
3. Πό - σα θαύ - μα - τα εί - ναι να ζή - σουμε ε - μείς
4. Τι τρα - γού - δι' α - γκα - λιές, ό - λο γέ - λια, φω - νές
σαν βρε - θού - με στο σπί - τι ξα - νά. Δεν χω - ρί - ζουν αυ - τοί
να εκ - φρά - σουν το συ - ναί - σθη - μα. Χαι - ρε - τού - με αυ - τούς
μες το σπί - τι το ου - ρά - νι - ο. Δεν υ - πάρ - χου - νε λό -
κα - θώς ό - λοι θα πά - με ε - κεί που η καρ - διά λα - χτα - ρά
που ο Θε - ός ευ - λο - γεί και κα - νείς μας πια
που α - γα - πού - με πο - λύ σαν τους βρού - με στην
για και σκέ - ψεις, για - τί η ψυ - χή μας θα
ν' α - γκα - λιά - σει ξα - νά και να βρει τους ου -
δεν θα χα - θεί. Δεν χω - ρί - ζουν αυ - τοί που ο Θε -
άλ - λη ζω - ή. Χαι - ρε - τού - με αυ - τούς που α - γα -
τα μαρ - τυ - ρεί. Τό - σα θαύ - μα - τα εί - ναι να
ρά - νιους γο - νείς. που η καρ - διά λα - χτα - ρά - ν' α - γκα -

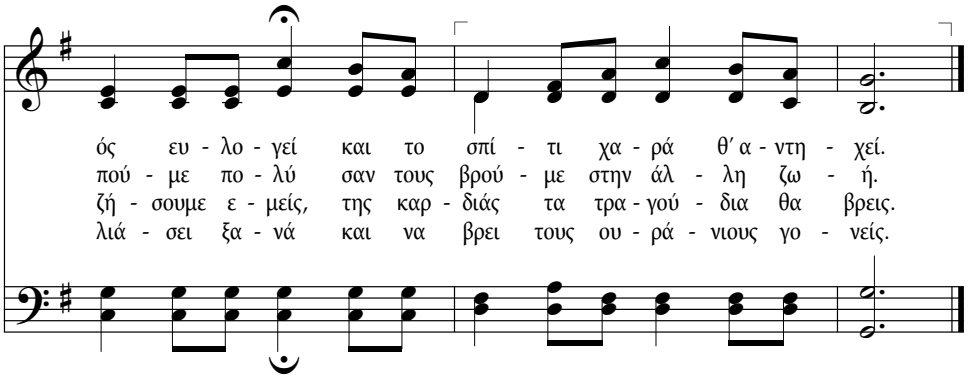

Κείμενο: Τζόζεφ Τάουνσεντ, 1849-1942
Μουσική: Γουίλλιαμ Κλέισον, 1840-1887

Διδαχή και Διαθήκες 76:58-66, 70
Προς Κορινθίους Α΄ 2:9